

Nr 57.

Av herrar **Hassler** och **Arneberg**, om viss ändring i lagen om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse.

Enligt 15 § lagen den 30 maj 1919 om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse är från tillämpning av lagens stadganden undantagen bland annat försäljning, som bedrivs under utövning av eller i samband med kafé- eller restaurangrörelse och antingen sker allenast till föräring eller förbrukning å stället, eller ock avser försändning eller avhämtning av lagad mat, tillagade alkoholfria drycker eller svagdricka. En följd av denna begränsning av rätten att idka handel i samband med kafé- eller restaurangrörelse blir, att bröd, bakelser och andra konditorivaror icke få medtagas från konditorier, som hålla öppet efter det tiden för öppethållande av handelsbod där dylika varor saluföras gått till ända. I Stockholm äro sålunda konditorierna i regel öppna till kl. 10 e. m. å vardagar, men efter kl. 8 e. m. få ej kunderna tillhandahållas konditorivaror för medtagande. Detta innefattar givetvis ett irritationsmoment för såväl konditoriinnehavarna som allmänheten. Det är svårt att få en kund att förstå att han efter kl. 8 väl får förtära en bakelse på platsen men icke taga med den hem. Då detta vägras betraktas det ofta som oginhet av innehavaren och åberopade lagliga förbud har svårt att vinna respekt.

En ändring i nämnda förhållande har länge varit ett önskemål för konditoriinnehavarna såväl som för den konsumerande allmänheten. Personalen å konditorierna torde ock dela detta önskemål, då dess ställning gentemot kunderna genom ändringen bleve angenämare. Däremot är det ju tydligt, att bagerier, som ej idka kaférörelse, kunna komma att lida någon minskning i sin avsättning, ehuru en sådan minskning sannolikt skulle bliva obetydlig. Motivet till lagens nuvarande ståndpunkt torde ej vara annat än en önskan att försäljningstiderna hållas lika. Emellertid synes det som om i förevarande intresse motsats mellan konditorier och bagerier, vilken som sagt är av föga betydande dimensioner, allmänhetens intresse borde vara det utslagsgivande. Att utan mycket bärande skäl inskränka möjligheten för konsumenter att förse sig med behöfliga varor synes ej böra ifrågakomma. Sådana skäl lära ej föreligga i nu omhandlade fall.

Vi tillåta oss med anledning av vad sålunda anförts hemställa,

att riksdagen ville för sin del besluta sådan ändring i gällande lag om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse, att från tillämpning av lagens stadganden undantages försäljning, som bedrivs under utövning

av eller i samband med kafé- eller restaurangrörelse och avser försändning eller avhämtning av bröd, bakelser och andra konditorivaror.

Stockholm den 15 januari 1936.

Åke Hassler.

G. Arnemark.
